

KDYŇSKO

ROČNÍK 1 • ČÍSLO 3 / 2005

Domov uspořádal zábavu pro město

Se životem v Domově důchodců ve Kdyni se mohli seznámit všichni, kdo do zařízení zavítali v Den otevřených dveří. Vedení domova připravilo pro návštěvníky stan a program, sami obyvatelé pak občerstvení a dárčky.

Motivem prvního dne otevřených dveří v krátké historii domova bylo nejen seznámit veřejnost s jeho provozem a prostředím zařízení, ale také pobavit a zaujmout samotné obyvatele. Těch tam žije 96, pečuje o ně padesátičlenný personál. Kuchyně vaří 200 obědů, jak pro externí strávníky, tak také pro pečovatelskou službu. Od ledna v domově začali s ergoterapií, což v podstatě obnáší zaměstnat obyvatele tak, aby svoje poslední dny nepřežívali, ale prožívali. „Odpoledne se vydařilo, lidí přišlo hodně, ať už na návštěvu nebo se jen tak podívat. Určitě jsme něco podobného nedělali naposled,“ zhodnotil výsledek dne otevřených dveří ředitel Jakub Žákavec. (sh)

Václav Sika vidí v moři miliony kapek

Kdyňský výtvarník slaví jubileum. Je jeho tvorba na začátku, vrcholu, či konci?

Čtěte na str. 9

Václav Sika podepisuje hotovou kresbu, jejíž motiv může použít pro řadu dalších děl.

Oslavám 60. výročí konce druhé světové války letos počasí nepřálo. V dešti a zimě přesto na kdyňském náměstí čekaly na historickou jízdu vojenských vozidel stovky lidí. Přesto, že se konvoj opozdil, lidé se na Američany očividně těšili, jejich náladu podněcovala také přítomnost zástupců americké ambasády. Pamětníci si chtěli připomenout významnou dějinnou událost, jiní se těšili na vojenskou techniku, někteří se prostě přišli jen pobavit s dechovou hudbou Horalkou. Očekávání se vyplatilo. K důstojnému průběhu oslav, které vyvrcholily položením věnců, přispěly slavnostní projevy a průvod v čele s představiteli města. Vlevo starosta Jan Löffelmann. (sh)

Kdyňsko se prosazuje

Důvodů pro založení mikroregionu Kdyňska jako dobrovolného sdružení obcí bylo více. Některé z nich vystupovaly na začátku do většího popředí v souvislosti s jiným modelem veřejné správy spojeným s existencí tehdejších okresních úřadů. Ukázalo se, že systém státní správy se může měnit a stávající model není v horizontu desítek let tím posledním.

Vytváření silného územního celku není závislé od toho, zda existují okresní úřady, trojkové či dvojkové obce. Ano. Určitý model je pro nás výhodný jiný ne.. Ten stávající, vymyšlený sociálními demokraty, rozhodil domažlický okres skutečně dokonale. I za této situace musí být ambicí regionálních i komunálních politiků nacházet tradiční vazby, nestát ustrašeně v pozadí, ale naopak svojí aktivitou obhájit územní zájmy. Stejně postupují i největší města kraje - Plzeň a Klatovy.

Kdyňsko dnes patří plochou i počtem občanů k těm největším venkovským mikroregionům. Nemáme problémy s dosažením hranice desetitisíce obyvatel, což je dnes černou mýrou mnohých malých uskupení. Evropská unie totiž pro některé své programy takové kritérium nastavila. Vedle sousedních vazeb na Domažlicko a Klatovsko přináší severní spojka prostřednictvím silného mikroregionu Radbuza v čele s Dobřany, silný kontakt s velkou plzeňskou aglomerací.

Otevření úseku mezinárodní cyklotrasy č. 3 vedoucí z Dobřan přes Koloveč, koutské území, Kdyni do Všerub a Eschlkam by nebylo vůbec myslitelné bez dohody dvou silných mikroregionů a podpory kraje. Tou se dostala do prestižní pozice oblast, dosud neprávem schována mezi hlavní dopravní tahy, oblast tzv. nejstarší bavorské cesty vedoucí Všerubským průsmykem. O tom, že tato oblast nabízí ještě mnohem více než Koráb, koutský klobouk či synagogu ve Kdyni, se mohli návštěvníci přesvědčit 11. června v Kolovči. Návštěva happeningu při slavnostním otevření cyklotrasy, ale také prohlídka místního soukromého muzea stojí za připomenutí.

Cykloturistika se stala v poslední době společenským fenoménem. Debaty o umístění cyklotras a cyklostezek byly v minulé krajské radě velmi obtížné. Není se čemu

divit. Vedení cyklotrasy sice nemůže ve svém významu konkurovat železnici v předminulém století, přesto otevírá šanci pro zhodnocení přírodních krás, památek i rozvoj místních služeb. Neznám starostu, který by na svém území nechtěl mít dnes kvalitní nadregionální cyklotrasy.

Žijeme v období, kdy dříve vzácně užívané slovo dotace je snad v současnosti jedno z nejfrekventovanějších. Mnohdy si říkám, bohužel. Samotné dotace totiž vše nevyřeší. To je snad nejviditelnější posun, který přineslo zatím naše členství v Evropské unii

miliónu korun z grantových schémat vyhlášených krajem za podpory Evropské unie na tzv. komunitní plánování v mikroregionu Kdyňsko je z tohoto pohledu úspěchem. Umožní, alespoň doufejme, přípravu projektů v oblasti sociálních služeb i standardů jejich kvality. Koloveč a Kout na Šumavě získají z obdobného grantového schématu kraje peníze na opravy místních komunikací, každá po zhruba 1,5 miliónu korun. Může nás těšit, že jeden ze zajímavých podnikatelských projektů v oblasti cestovního

Otevření cyklotrasy v Kolovči bylo podstatným posunem k medializaci Kdyňska. Mnoho významných osobností včetně biskupa Františka Radkovského si tuto příležitost ujít nenechalo. Na snímku s náměstkem hejtmána Vladislavem Vilímcem.

O dotacích se mluví na každém kroku. Předsedové vlád se kvůli dotacím scházejí a rozcházejí. Ministerstva se mezi sebou hašteří, kdo bude ony dotace hlídat. Ani kraje nebo obce nemohou stát opodál. Pro Plzeňský kraj zatím platí, že na dotacích všeho typu budoucnost nestaví, byť v těch zásadních infrastrukturních investicích bývá lépe připraven na jejich čerpání než mnozí jiní. Obcí je v našem kraji 501 a u některých platí, že bez dotací se nepohnou ani o krok. Jako kdyby se úspěšnost starosty měřila jen podle získaných dotací.

Je dobře, že o Kdyňsku vesměs platí pravidlo přidané hodnoty. Dokáže sehnat i vlastní zdroje, aby případnou dotaci efektivně využilo. Získání více než jednoho

ruchu, v Úborsku, v těsné blízkosti Kdyňska nevyjde naprázdno.

Významným počinem ve vztahu nejen k samotné Kdyni, ale celému mikroregionu je uvažované zřízení muzea příhraničí v areálu bývalých kdyňských přádelen, jehož část před několika lety město odkoupilo. Bez další finanční podpory by se tento projekt mohl uskutečnit z prostředků města jen obtížně. Jsme přesvědčeni, že jeho prosazení by určitě zvýšilo návštěvní atraktivitu mikroregionu a v kombinaci s muzeem v Kolovči by vytvořilo nabídku zajímavých expozic. Stále více návštěvníků totiž hledá kvalitní doprovodný program a nejen dobré jídlo zdejších restaurací.

*Vladislav Vilímc, náměstek hejtmána
Plzeňského kraje*

Ze starých věcí jsou umělecká díla

Rodinné Muzeum techniky a řemesel v Kolovči, které je regionální raritou, oslavilo deset let své existence. Sváteční setkání se svými příznivci majitelé využili k představení nových expozic.

V současnosti už seznamují s historií více než třiceti cechů, což obnáší 4 500 exponátů. Výstavní prostory Volfových představují nejen historii řemesel a techniky, ale také tradici a umění. Unikátem jsou sami Volfovi, kteří jsou nejstarším rodem v Čechách, jenž se zabývá ruční výrobou keramiky. Hrnčířství dědí z pokolení a u kruhu už sedí 220 let.

V muzeu je k vidění řada vzácných a zajímavých věcí. K prohlídkovým okruhům tentokrát přibýly pohony, motory. Návštěvníci uvidí například generátor s výkonem devíti koňských sil či Francisovu vodní turbínu určenou pro malé spády. Už dříve sestavenou hospodu z dvacátých let minulého století nyní doplňuje řeznictví a uzenářství z roku 1880 s vůbec prvním vyrobeným výčepním pultem s originálními cenami, který sloužil k prodávání piva tzv. přes ulici. Nepřehlédnutelná je kasa a nádherné krámské váhy. Atmosféru minulosti dokresluje například kasička na Husův pomník, dále krejčovství s desetikilovými žehličkami, jejichž tíha z této živnosti dělala převážně mužskou záležitost. Malířství a písmomalířství doplňují reklamní cedule z dob Rakouska-Uherska, k vidění je sedlářství s cupovačkou žíní, kovárna se zubařskými kleštěmi, ale například také včelařství.

Za zmínku stojí, že všechny vystavované předměty jsou nejen funkční, ale restaurují, opravují a zprovozňují je sami majitelé. Nejnáročnějším kouskem z tohoto pohledu je první motorový kočár, který měl nahradit automobil. Tatínek Volf mu věnoval několik let volného času.

Vyberte si koupaliště

• **Němčice Pod Horou** - Hlavní sezóna začala v polovině června, potrvá do 31. října. Provozní doba koupaliště a kiosku je od 10.00 do 20.00 hodin, s výjimkou nepříznivého počasí. Kvalita vody v koupališti je v pravidelných intervalech sledována krajskou hygienickou stanicí. V těsném sousedství je tenisový kurt, kde je možné si za poplatek zahrát. Tenisové rakety a míčky si hráči mohou vypůjčit u správce kurtu. Pro malé děti je k dispozici dětský bazén, pískoviště, skluzavka a prolézačka. Lokalita přitahuje také možnost stánování. V okolí Němčic mohou turisté navštívit zříceninu hradu Nový Herštein, Pušperk a Kouřim. Na své si přijdou i houbaři. Areál je známý podvečerními posezeními s hudbou. Nejbližší z nich se koná 2. července.

Ceny za koupání:

děti jednotlivá vstupenka na 1 den	5,00 Kč
permanentní vstupenka	50,00 Kč
	(celá sezóna)
dospělí jednotlivá vstupenka na 1 den	7,00 Kč
permanentní vstupenka	70,00 Kč
	(celá sezóna)
Stanování - děti	1 den 15,00 Kč
dospělí	1 den 30,00 Kč
stan normální (4 osoby)	1 den 10,00 Kč
osobní auto - parkovné	1 den 10,00 Kč
Velký stan - násobek malého stanu	

• **Kdyně Hájevná** - Koupaliště se vždy začátkem dubna vypustí, s jeho čištěním pomáhají místní hasiči. Natéká z přírodního zdroje. Od června je otevřeno denně, s výjimkou nepříznivého počasí. Návštěvníci mohou využít lavičky, podlahy, kabiny, toalety a sprchy. V areálu je kiosk, který je otevřený po celou provozní dobu. Správce koupaliště provádí šestkrát za rok rozbor vody podle hygienických předpisů, z toho třikrát se sledují také sinice. Míče i pálky si každý může vypůjčit za mírný poplatek. Vstup: Děti do 3 let zdarma, do 5 let 7 korun, ostatní 15 korun. Nad koupalištěm se tyčí vrch Koráb s vyhlídkovou věží, kde si od deseti až do dvanácti hodin turisté vybírají z bohaté nabídky jídelního lístku, o víkendech je otevřeno o hodinu déle. Chata nabízí levné ubytování v 15 pokojích.

• **Černíkov Úžlebec** - Koupaliště zahájilo sezonu koncem května hojně navštěveným Dnem koní. Největším lákadlem návštěvníků je tobogán. Letošní novinkou je sociální zařízení se sprchou a bezbariérovým přístupem, vybudované od základů. To nahradilo staré, shnilé buňky. Obec nejdříve žádala o finanční podporu kraje, po odmítnutí se do stavby pustila sama. Hygienické zázemí přišlo na 400 000 korun. Voda je pravidelně sledovaná krajskými hygieniky. Areál je možné využít také ke kempování.

Koupaliště jsou v majetku obcí, které je pronajímají.

• KOOPERATIVA, pojišťovna, a. s.

oznamuje všem svým stávajícím i budoucím klientům,
že nás mohou navštívit pravidelně
KAŽDÉ ÚTERÝ

v budově Městského kulturního střediska

MODRÁ HVĚZDA na náměstí ve Kdyni.

Otevírací doba: 10.00 – 12.00 a 13.00 – 16.30 hod.

Po telefonické domluvě se lze sejít i jindy.

NABÍZÍME ROZŠÍŘENÝ OKRUH SLUŽEB!

U nás nyní můžete vyřídit nejen pojištění,
ale i stavební spoření a úvěry z něj,
kreditní karty, penzijní připojištění,
hypoteční a spotřebitelské úvěry apod.

NA VAŠI NÁVŠTĚVU SE TĚŠÍ JANA FILIPOVÁ,
tel.: 724 111 773

Májka se stává důvodem k násilí

K poražení hlidané májky použili výtržníci násilí.

S trpkostí vzpomínají na hlídání májky v některých obcích na Kdyňsku. Opilí výrostci využili tradice jako záminky k výtržnictví a ke rvačkám. O to, že v Brnířově zůstal stát květnový symbol neporušený, se zasloužili tři horažďovičtí kamarádi. Poklidnou pohodu u májky se soudkem piva a kytarou narušila hned ve čtyřech obcích Kdyňska parta opilých výtržníků. Tradici, podle které je hlídání máj posvátný, vůbec nerespektovali. Přesila opilých a rozhněvaných vandalů, z nichž většina v podstatě neopouští posilovnu, místní mládež ohrožovala, fackovala a pak jim za jejich bezmocného přihlížení májku porazila. Policie má celou událost hlášenou, jména rváčů zná. „Šobr, Červeňák, Pučelík, Mikuš“, uvádí svědci, kteří přihlíželi z oken nebo na přivolání přiběhli. Hordě alkoholem posílených Rambů se však neozbrojení občané postavit nechtěli. V Brnířově vyřešili nečekaně po dobrém zapeklitou situaci tři kamarádi z Horažďovic. „Petr Duban, Tomáš Panča, Míra Rojt“, oznámil nám jejich jména novopečený otec Josef Husník. „Zapíjel jsem syna a oblepil májku jeho fotkami kolem dokola. Klukům se podařilo partě opilců vysvětlit, že by s kmenem podrazila vlastně i mimino. Hrozně moc Horažďovickým děkujeme. Zachránili nám májku,“ vyprávěl šťastný tatínek. (sh)

Setkali se, aby křtili

Při setkání rodáků po dvaceti letech v Úsilově vysvětlili znak a prapor obce. Nejstarší zmínky o obci Úsilov pocházejí z roku 1379. V této době patřila ves ke hradu Švihov. Proto i levá strana praporu a znaku je podobná erbu pánů ze Švihova. Po roce 1574 byla ves v držení rodu Viederspergerů, který užíval znak s vlkem, jež nese beránka. Tato heraldická figura je na pravé straně znaku a praporu. Poslední znak, věž s cimbuřím, která symbolizuje nejstarší a nejvýznamnější stavbu v obci, navrhlo zastupitelstvo obce.

Finanční a pojišťovací poradenství

- soukromá penze
- investiční pojištění
- stavební spoření
- povinné ručení
- úvěry na bydlení
- úrazové pojištění
- pojištění movitého a nemovitého majetku

Poradenská činnost zdarma, stačí je zavolat.

Mob.: 777 819 204

E-mail: koutnik.j@seznam.cz

Bydlení s výhledem na Šumavu

Obec Pocinovice podala návrh na vydání územního rozhodnutí o umístění stavby „Obytná zóna pod nádražím“ včetně všech inženýrských sítí, tj. komunikace, plynofikace, vodovodní řad, kanalizační řad, rozvodů elektro nízkého a přívodů vysokého napětí a trafostanice, nového vrtu pitné vody, telefonních kabelů a přeložky optických dálkových kabelů. Současně položené dálkové kabely brání výstavbě všech inženýrských sítí a obec je musí na své náklady nechat přeložit. Výstavba si vyžádá značné finanční zatížení obecní kasy. Bude pravděpodobně postupovat po etapách. V lokalitě je v současné době zaměřeno 17 parcel pro výstavbu nových rodinných domů o průměrné výměře 912 metrů čtverečních, počítáno je i s dvojdomky. O ceně metru čtverečního stavebního pozemku rozhodne zastupitelstvo v nejbližší době. Celá lokalita je umístěna v severozápadní části obce na mírném svahu otočeném na jihozápad. Poloha rodinných domů bude umožňovat dálkové pohledy na západní část Šumavy - Pancíř, Prenet, Jezerní horu, Svaroh, Velký Kokrháč, hřebeny Velký a Malý Ostrý. Tyto dominanty v bezprostřední blízkosti obce bezpochybně zvedají estetickou kvalitu života i v nově připravované obytné zóně. Budoucí část zástavby nebude, jak je zvykem, vedena v přímce, ale kolem navržené prohnuté komunikace. V obci je základní škola, mateřská škola, pošta, pekárna, restaurace, kulturní dům, tři obchody, vlakové spojení, omezené autobusové spojení, koupaliště, velký sportovní areál, kde je hřiště na kopanou, kurty na volejbal a tenis. V okolí je značné množství cyklotras.

Václav Svoboda, starosta obce Pocinovice

Úspěchy kdyňské školy v soutěžích

- Letos poprvé se žáci školy - 7. - 8. ročníky - zapojili do **korespondenční zeměpisné soutěže Eurořebus**, pořádané Terra clubem Praha - a postoupili do krajského kola. Koncem dubna se v Plzni konalo krajské kolo za účasti rovných 100 tříd ve tříčlenných družstvech z Plzeňského a Karlovarského kraje. Družstvo osmáků ve složení V. Horváth, J. Ibehej, P. Jahn obsadili **1. místo** a reprezentovali Plzeňský kraj v celostátní soutěži v Praze 4. června.
- Dopravní soutěž cyklistů v Domažlicích.** Po delší přestávce šli poměřit své znalosti a dovednosti s dalšími 12 družstvy žáci 5. ročníku - J. Vlk, L. Mlnaříková, V. Hrubý, A. Halamová - a obsadili 3. místo.
- Okresní kolo zdravotnické soutěže **Hlídka mladých zdravotníků.** Už několik let patří žáci kdyňské školy ke špičce v této soutěži a ne jinak tomu bylo i letos. Hlídka ve složení B. Mazancová, B. Škrabanová, M. Hrbková, L. Schusterová, K. Bendová byla nejlepší - obsadila **1. místo**. Odjely reprezentovat okres Domažlice do krajského kola v Tachově, kde v konkurenci 7 hlídek získaly 3. místo. Mladí zdravotníci z I. stupně obsadili v okresní soutěži 3. a 5. místo.
- Žáci V. B (16 žáků) a 7. tříd (14 žáků) se přihlásili do 4. ročníku celostátní soutěže **Video-pohlednice z mého města**, kterou pořádá Anglický klub Praha pod patronátem velvyslankyne Spojeného království Velké Británie a Severního Irska a pod záštitou MŠMT ČR. Úkolem žáků je natočit v angličtině krátkou video pohlednici o místě, kde žijí. Obě poslané videokazety byly nominovány a žáci následně pozváni do Prahy. Na ministerstvu školství se dozvěděli, že jak v I. kategorii - 4. a 5. ročníky, tak ve II. kategorii - žáci 6. a 7. tříd základních škol a odpovídajících ročníků gymnázií - získali **1. místo**.

Tyto úspěchy získala Masarykova základní škola díky svým šikovným dětem a pochopitelně také díky nadšení a spoustě investovaného času pedagogů školy. *Mgr. Jaruška Šafránková, ředitelka školy*

Pro pohodlí řidičů i turistů

KOUT NA ŠUMAVĚ (sh) - K neobvyklé stavební památce si budou moci pohodlně dojet turisté v Koutě na Šumavě. Obec postupně opraví komunikaci ke Klobouku. Začne už letos a připravila si na to tři miliony korun. Půl kilometru místní silnice vede obytnou zónou a spojuje Kout se Spáňovem. V současnosti je silnice ve velmi špatném stavu, jen zčásti zpevněná, kaluže narušují sousední ploty a zahrady, chybí chodník. Po letošní rekonstrukci přibudou parkoviště a odvodnění. Protože vozovka navazuje na přístup k chráněné památce - kardinálovu klobouku, kde se několikrát ročně konají setkání občanů, podpoří opravu finančně Plzeňský kraj.

Štíhlejších za Kdyni šlapalo sto dvacet šest

Ze Kdyně turisty odvezly tři plné autobusy.

Největšímu místnímu turistickému podniku, pochodu Za Kdyni štíhlejší, tentokrát počasí nepřálo. V první květnové dny přišlo a teploty se pohybovaly kolem třinácti stupňů. Přesto měl 33. ročník překvapivě velkou návštěvnost, sto dvacet šest účastníků dokázalo zcela naplnit tři objednané autobusy. Na 8 km se vydalo 45 účastníků, na 12 km 42 účastníků, na 17 km 5 účastníků, na 20 km 9 účastníků, v Nýrsku se přidalo na 13 turistů. Trasu absolvovalo také 14 cyklistů. (sh)

Další čapí rodinka?

Již druhým čapím hnízdem se mohou pochlubit obyvatelé Všerub. Objevilo se během krátké doby na sloupu elektrického vedení a jeho stavba trvala mladému samečkovi jen pár dní. Protože za ním zakrátko přiletěla i samička, odizolovali elektrikáři dráty a s pomocí vedoucího Záchrané stanice živočichů v Plzni Karla Makoně přemístili hnízdo na speciální rošt.

Druhý den se vyplašení čapí vrátili a dál si hnízdo upravují. Necháme se překvapit, zda letos skutečně zahnízdí a budeme doufat, že se k nám příští rok opět vrátí. To bychom se pokusili zajistit přemístění jejich hnízda na bezpečnější místo. A kdo ví, jestli bude jedno hnízdo stačit... Nedávno kroužilo nad Všerubami čapů hned pět *Renata Reifová*

Po novém slavíkovickém mostě

Půlmilionové opravy mostu se dočkali ve Slavíkovicích. Stavebníci současně připravili koryto na protipovodňové práce a provedli opravu vtoku.

Potok pramenící nad Slavíkovicemi často hrozil rozlítím. Právě opakované přívaly vod mostní konstrukci poškozovaly. Kamenné zdi se postupem času začaly sesouvat a drolit. Především kvůli napojení místních komunikací využila obec opravy mostní konstrukce k položení prvních rámových profilů, a tak zahájila protipovodňové práce. V bezpečí před rozvodněnou Polenkou však Slavíkovičtí budou až při novém zatrubnění. Kompletní stavba vyjde na jeden a půl milionu korun. Obecní úřad v Černíkově ji bude provádět postupně, podle finančních možností. (sh)

Chtěli bychom poděkovat členům Ranče Jestřáb za organizaci dětského dne na hřišti ve Kdyni. Je třeba vyzdvihnout jejich obětavost, se kterou se věnovali dětem i přes velké parno. Nejen že se díky nim o svém svátku povozily na koních, ale ještě soutěžily a odnesly pěkné ceny. Díky za hezké odpoledne. *Spokojených návštěvníci.*

Včelaři si stěžují na medový život

Včelaře pozdravil starosta města Jan Löffelmann.

Sto let své činnosti oslavili letos včelaři na Kdynsku. Přesně před sto lety totiž proběhla v hostinci A. Štolovského v tehdejší Nové Kdyni ustavující valná hromada včelařského spolku pro Brnířov a okolí. Přesně v den svých stých narozenin se sešli na výroční schůzi současní členové, aby si nejen zavzpomínali, ale aby si také postěžovali na rostoucí potíže českých chovatelů včel a do třetice, aby vyznamenali své zasloužilé kolegy. K podstatným problémům patří stárnutí a tím i úbytek členů. Druhým největším úskalím je otevření zahraničního trhu po vstupu do Evropské unie. Nekvalitní čínský med tak cenově hladce konkuruje českému výrobku. Naši chovatelé tak ztrácejí odbyt a jen těžko zúročí své vlastní náklady, nehledě na spoustu obětovaného času.

Ze středu obce zmizí kouř, smog a dým

Pocinovice leží v kotlině a při nepříznivých klimatických podmínkách byly zavaleny smogem. Celoplošně byly zplynifikovány už v roce 1996, V té době se na odběr plynu napojilo 86 % obydných rodinných domů. V kolika z nich se plynem skutečně topilo nebylo zjištěno, ale značně se zlepšilo ovzduší v obci. Před rokem obec koupila restauraci, která dosud funguje na uhlí a při zatopení vytvoří na návsi kouřovou clonu. Proto i ji Pocinovičtí, jako poslední obecní dům, převedou na ekologické palivo. Přesto se v současné době do domácností ale vrací tuhé palivo a spolu s ním smog a dým. „Občanům se není co divit. V roce 1996 stál kubík plynu dvě padesát a teď kolem osmi korun. Pokud si chceme zachovat přijatelné životní prostředí pro příští generace, musí se vláda zamyslet nad tím, čím budeme vytápět rodinné domy a ostatní budovy,“ dodává ke zhoršení životního prostředí ve své obci pocinovický starosta Václav Svoboda.

Veteráni zachránili čest vesnice

Hlubocké družstvo veteránů nemá velitele. Disciplínu si prý udržují díky svému věku už sami. Zleva: Václav Kadlec, Štefan Kulač, Jan Havlíček, Zdena Halada, Václav Vogeltanz, Josef Kalíšek, František Kacerovský

Jedno z nejstarších hasičských družstev na Domažlicku sestavili nadšenci z Hluboké pro okrskovou soutěž, která se konala v polovině května právě v jejich obci. Po třiceti letech se dali dohromady, aby jako jediní s věkovým průměrem 58 let prezentovali Hlubokou na každoroční okrskové soutěži. „Už několik dní cvičíme, bohužel při tréninku jsme přišli o všechny náhradníky. Je to velká smůla. Nejlepší to uměl Tonda Kadlec a ten se zranil. Podobně dopadl také Dominik, který už nemůže pokračovat. Nejde nám o nějaké výkony, prostě se chceme jen zúčastnit,“ poskytují senioři informace jeden přes druhého. „Nebudeme běhat, budeme jen stříkat, důležité je dobře nasát,“ vysvětlují postup při dvou útocích. Uniformy jim půjčili mladí, těm prý ještě není patnáct a startovat zatím nemohou. Střední věk je podle veteránů unavený, protože musí živit rodiny. A tak zůstala čest vesnice na nich...Ve své kategorii se umístili třetí, za Starcem a Všerubami. Další důvod k oslavám nejlepších výsledků měli muži z Prapořišť a všerubské ženy. (sh)

Stovky pochodníků na Kdyňsku obuli Chodskou bůtu

Cíl v Lomečku poskytuje oddych, občerstvení i nádherný výhled. Mezi prvními sem dorazili cyklisté z Brnířova.

Tradiční májový pochod pořádal už po osmnácté Český svaz zahrádkářů z Chodské Lhoty. Název pochodu vychází z chodské keramiky ve tvaru památkové botičky. Bůta přitahuje stovky zájemců bez rozdílu věku, letos jich pořadatelé evidovali i s cyklisty 470, k tomu dobrá stovka dorazila do cíle po vlastní ose. Turisté měli na výběr tři různé dlouhé trasy s nádherným výhledem na Šumavu, Bavorský les a Všerubské mezihoří. Ke krásným koutům patří ale především cílový Lomeček, kde všechny vítala hudba a táborák. K hlavním organizátorům patřili Josef Stieber a Miroslav Baier. Oba si pyšně prohlíželi připravené zázemí, všude voněly párky, točilo se pivo. „To víte, je s tím starost. Loni jsme tady postavili nový altánek, z vyřazené autobusové zastávky jsme udělali prodejní pult. Pro všechny máme lavice, dámám jsou k dispozici dva záchody,“ ukazují na útulné prostranství, kde se konají tři, čtyři akce do roka. „Jen nevíme, kdo to všechno bude pořádat, až zestárneme. Mladým se do toho nechce a našich členů ubývá,“ posteskl si. (sh)

Kdyně poskytuje lidem práci

Míra nezaměstnanosti klesá také na Domažlicku, kde se pravidelně pohybuje zhruba o dvě procenta níž než je celostátní průměr. Největší poptávka na současném trhu práce je po pomocných dělnících. Kdyně se spolu s Domažlicemi a Holýšovem drží na nejnižší hranici míry nezaměstnanosti.. Počet evidovaných lidí bez práce na Domažlicku klesl v dubnu poprvé po dvou letech pod dva tisíce a zatím se přes tuto hranici znovu nepřehoupl. Oproti minulým měsícům je také v tomto období k dispozici nejvíce pracovních míst. Kromě osmdesátky pomocných dělníků trvá zájem o svářeče, techniky, ale i čističky a kuchaře. Téměř zmizela vždy převažující poptávka o krupičáry, v poslední nabídce volných míst jen zřídka najdou uplatnění ženy. Zatímco celorepubliková míra nezaměstnanosti činí 8,6 na Kdyňsku je to 5,77%. Volných pracovních míst je tu osmdesát dva a uchází se o ně 285 žadatelů. (sh)

Den pro koně

Milovníci koní si v Černíkově přišli na své.

Koně se stali hlavním tématem 21. května v Černíkově. Na koupališti v Úžlepci byla k vidění všechna jejich plemena ze západočeské oblasti, proběhly ukázky barokního a parkurového ježdění dvojspréží, dostih poníků a divácky přitažlivé soutěže v koňském tahu. Pořadatelé, kterými jsou členové Dobrovolného sdružení přátel chovatelů koní Klatovska a Domažlicka, se scházejí už dvacet let. Volí k tomu střídavě hospody v Libkově, Mezholezích, Záhorčicích, Vilově či Ůborsku. Mezi dvacítkou koňáků nikdy nechybí nejstarší, jednaosmdesátiletý Miloslav Holeček ze Soustova, který pro své kolegy dokonce organizuje zájezdy. Největšími podniky dobrovolného sdružení je každoroční Svatováclavská jízda a Den koní. Tentokrát se jich do Úžlebece sjelo čtyřicet a obdivovalo je na pět set diváků. Vítězem letošního ročníku soutěže v těžkém tahu se stal hřebec Lukáš s kočím Miroslavem Vavírkou ze Zahorčic. Druhé místo obsadila klisna Lena s Josefem Rajšlem z Filipovy Huti.

Využijte inzerci v našem zpravodaji

Vychází nákladem 5 000 výtisků

Šestkrát do roka - uzávěrka desátý den sudého měsíce

Ceny: celá černobílá strana 12 000 Kč.

1/2 6 000 Kč

1/4 3 000 Kč

1/8 1 500 Kč

1/12 750 Kč

Barevná inzerci dle dohody.

Rádková inzerci pro občany 20 korun za rádek.

Ceny jsou uvedeny bez DPH.

TIP NA REGIONÁLNÍ ČETBU

Muzeum Chodska v Domažlicích nabízí publikaci, kterou vydal Národní památkový ústav k 60. výročí konce druhé světové války. Kniha přináší podrobnosti o sestřelení amerických bombardérů u Horšovského Týna, Nepomuku a Lhenic.

Kniha s názvem *Operace Argument* přibližuje 22. únor 1944. Stala se tak připomenutím jedné z mnoha bitev, které se odehrávaly na všech frontách války, tentokrát to je letecký souboj, který se stříhl nad územím jihozápadních Čech. Součástí knihy je velké množství dobových fotografií. K mání je v pokladně Muzea Chodska na Chodském náměstí v Domažlicích.

Stopadesátileté kouzlo Babičky z dřevěnky s doškovou střechou

V květnu uběhlo 150 let od vzniku prvního sešitového vydání jedné z nejzmiňovanějších českých knih, kterou je Babička Boženy Němcové. V loňské anketě o nejoblíbenější knihu českých čtenářů skončila vysněná ratibořická idyla na pátém místě, druhá byla v pořadí uváděných titulů. Boženu Němcovou připomíná památník ve Všerubech a její jméno nese Městská knihovna v Domažlicích. V prostorách knihovny proběhla ojedinělá expozice, kde bylo spolu se vzácnými tisky vystaveno také první vydání Babičky. Ta se od té doby na pultech objevila už více než ve 340 pojetích. Knihovna rovněž připomněla, že ke 150. výročí byla 9. února vydána příležitostná poštovní známka. Ke knižnímu jubileu letos nakoupila domažlická knihovna pro své čtenáře další dvě publikace, jedna bez ilustrací, druhá s obrázky Zdeňka Buriana. Knihovna ve Kdyni vlastní Babičku v sedmi vydáních, nejstarší je z roku 1929, poslední vyšla v roce 2001. (sh)

Na startovní čáře poprvé společně

Na startu v areálu zámku

KOUT NA ŠUMAVĚ (sh) - První ročník veřejného závodu horských kol všech věkových kategorií, společně se závody pro cyklisty a tělesně postižené triacyklisty na Domažlicku se konal v zámecké zahradě koutského zámku. Dvouhektarový upravený park se sportovním zázemím je bezbariérově upraven, a proto je pro podobná společenská setkání setkávání více než vhodný.

Třináctka rozšířila Zahořany

V obci se začátkem června chystali přivítat 14 nových občánků, nakonec se jedno miminko nedostavilo, a tak děti z místní mateřinky recitovaly a zpívaly magické třináctce. Na to, že se v Zahořanech podobný obřad koná každým rokem, se jedná o nezvykle vysoký počet přírůstku obyvatel. „Sedm holek a pět kluků je skutečně výjimečně vysoké číslo. Většinou jsme mívali ročně pět, šest dětí,“ spokojeně vysvětluje starosta Václav Řehák. „Je to dobře, naplníme školku. Většinou se jedná o rodiny starousedlíků, nových obyvatel je nepatrně. V poslední době ale u nás přibýly novostavby,“ dodává s tím, že se určitě nejde o ojedinělý radostný úkaz. (sh)

PENZION-RESTAURACE v Loučimi

nabízí konání

- ✍ svatebních hostin
- ✍ rodinných oslav
- ✍ podnikových i jiných společenských akcí
- ✍ školních srazů

K dispozici je sal pro max. 90 osob

PO	zavřeno
ÚT - PÁ	11.00 - 22.00
SO	11.30 - 23.00
NE	8.00 - 22.00

☎ 728 940 423

Zlaté struny vyprodaly synagogu

S letošním jarem se ve Kdyni rozproudil čilý koncertní život. Po úspěšném koncertu mladých konzervatoristů, houslistů Michala Sedláčka, Libora Vilímce a Eduarda Baiera se ve kdyňské synagoze konal další koncert cyklu Hudba v synagogách Plzeňského regionu. Na začátku června v něm vystoupila za spoluúčasti houslisty Miroslava Vilímce naše přední harfenistka Jana Boušková.

Jana Boušková je v současnosti první harfenistkou České filharmonie, vedle toho se však intenzivně věnuje sólové činnosti. Jako jediná harfistka v historii ČSR i ČR získala ocenění na dvou nejprestižnějších harfových soutěžích světa: Zlatou medaili USA International Harp Competition a druhou cenu International Harp

Contest v Izraeli. V úvodu večera přivítala početné návštěvníky jménem organizátorů obecně prospěšné společnosti Úhlava a Židovské Obce v Plzni Dr. Eva Sedláková a seznámila přítomné s právě probíhajícím židovským svátkem Jom Jerušalaim - Den Jeruzaléma. Vlastní koncert potom otevřela Jana Boušková přesvědčivě zahranou Sonátou Es dur českého klasika Jana Ladislava Dusíka, pak již doslova rozvířila vodotrysk jemných barev a nálad v hudbě francouzských impresionistů. Krásným zážitkem bylo vyznění kombinace houslí a harfy ve druhé části večera, kdy se k interpretaci Saint-Saensovy Fantazie a skladby F. Mendelssohna připojil koncertní mistr České filharmonie Miroslav Vilímc. Zatímco Saint-Saensova hudba zaujala jímavou citovostí i španělsky laděným temperamentem, Rondo capriccioso F. Mendelssohna v úpravě pro housle a harfu dalo oběma umělcům možnost ukázat brilantní techniku.

Publikum přijalo umělce s velkými sympatiemi a vynutilo si závěrečný přídavek. Dojemně zahraná Meditace francouzského skladatele J. Masseneta gradovala emotivní účín večera a zcela zaplněný prostor synagogy zažil tzv. „standing ovation“ - aplaus vstoje. Opravdu krásný a povznášející večer.

Každoroční cyklus koncertů pokračoval v synagoze v Radnicích, v Dobré Vodě u Hartmanic bude 8. září, ve Velké synagoze v Plzni 11. září a sérii uzavře koncert v synagoze v Kasejovicích 18. září. (sh)

TŘI OTÁZKY

Sdružení obcí Kdyňska se podařilo získat peníze z Evropské unie pro přípravu komunitního plánu. Od roku 2010 se tento dokument stane povinným pro všechny obce. Žádost, kterou pro Kdyňsko připravila klavírovská poradenská firma AgAkcent, uspěla mezi prvními žadateli Plzeňského kraje. Tři otázky k objasnění celého záměru jsme položili jednateři společnosti Vlastimilu Hálkovi.

1. Co vůbec komunitní plánování je?

Je to metoda, pomocí které se všichni zúčastnění domlouvají o potřebných sociálních službách. Na Kdyňsku bude pozornost zaměřena na seniory a zdravotně postižené občany. V podstatě jde o analýzu trhu a poptávky v této oblasti. Například se zjistí, že starší lidé netouží po domově důchodců, který jim všichni vnucují, ale naopak, po službě, která by o ně pečovala doma. Ale nechci předbíhat... Možná dojdeme k závěru, že na Kdyňsku je potřeba ještě něco úplně jiného.

2. Jakým způsobem se mohou občané podílet?

Vlastnímu zapojení bude předcházet informování všech občanů v mikroregionu. K tomu budou využity jak noviny, rozhlas i televize, tak vlastní tiskoviny, letáčky a v neposlední řadě i osobní návštěvy a společná setkání v jednotlivých obcích. Každý bude mít možnost vyplnit dotazník, ve kterém otevřeně vyjádří svůj názor, popřípadě požadavek, k jehož naplnění potřebuje pomoc sociálních služeb. Ty musí být poskytnuté lidem, být dostupné, levné a kvalitní.

3. Kdy všechno začne, skončí a co Kdyňsku v přinese?

První pracovní schůzka je naplánována na polovinu července a celý projekt bude trvat zhruba rok a půl. Výsledkem bude komunitní plán, kompromis přání a možností, který bude závazný pro všechny obce kdyňského mikroregionu. Sylva Heidlerová

Město Kdyně se představuje Správní odbor a evidence obyvatel

Občany dnes nejvíce zajímá výměna občanských průkazů, pro které vláda svým nařízením č. 612/2004 stanovila závazné lhůty. První termín je stanoven pro výměnu všech občanských průkazů vydaných **do 31. prosince 1994** (jedná se o občanské průkazy typu knížka s vyznačenou platností „bez omezení“ nebo „platnost prodloužena bez omezení“, dále občanské průkazy typu karta vydané od 1. května 1993 do 31. prosince 1994, ve kterých je rovněž vyznačena doba platnosti „bez omezení“). Vzhledem k výrobním lhůtám občanských průkazů je nutné podat žádost nejpozději do 30. listopadu 2005. Nenechávejte však vyřízení až na tento termín.

Formuláře žádostí si můžete vyzvednout na Městském úřadu Kdyně v prvním patře každý pracovní den. Pokud budete chtít pomoci s vyplněním, bude lépe, když úřad navštívíte v pondělí nebo ve středu v době od 7.30 do 12.00 hod. a odpoledne od 13.00 do 17.00 hod. Po dohodě se starosty obcí

správního obvodu pověřeného úřadu vyjedejší naše pracovnice i s fotografem přímo do obcí, kde předem vyplněné formuláře shromáždí nebo je v případě potřeby s vámi vyplní. Následně pak přímo v obci vydají občanské průkazy nové. K tomu je potřeba jedna fotografie o rozměrech 35x45 mm odpovídající současné podobě občana. Občan je povinen předložit **dosavadní občanský průkaz**. Pokud ho nepředloží, je povinen předložit následující doklady - **rodný nebo rodný a křestní list - vždy, oddací list, úmrtí list manžela(ky), rozsudek o rozvodu s vyznačením nabytí právní moci** - dle rodinného stavu občana. Připomínáme, že nový občanský průkaz je povinen si občan **převzít osobně**, neboť je nutné ověřit jeho totožnost. Za výměnu občanského průkazu bez strojově čitelných údajů se **nevybírá správní poplatek**.

Mgr. D. Bauerová, tajemnice MÚ Kdyně

Václav Sika vidí v moři miliony kapek

Cestu k výtvarnému umění otevřel třináctiletému Václavu Sikovi paňáca, kterého namaloval se zápalem plíc v nemocnici. „Sklidil jsem s ním tehdy velký úspěch,“ usmívá se dnes padesátiletý umělec ze Kdyně. Začal proto navštěvovat Základní uměleckou školu v Plzni, kde ho shodou okolností vyučoval jeho nynější kolega, akademický malíř Jaroslav Veselák. Při své práci v okresním kulturním středisku se Václav Sika věnoval fotografiím, filmu a malbě, v Muzeu Chodska pak konzervátorství. Po vystudování tohoto uměleckého oboru, kdy u něj vznikla alergie na konzervační přípravky, které k trpělivé renovaci historických děl potřeboval, nezbylo než práci opustit. Památkou na toto období je kopie obrazu Kozina před Lamingenem, momentálně umístěna v hale před Galerií bratří Špillarů. Motívem prvních Sikových obrazů byla krajina a je jím vlastně stále. I když ji divák vnímá v jiné, detailní podobě, jako geometrickou strukturu opakujících se prvků. Také Siku, jako řadu výtvarníků regionu, ovlivnil na počátku jeho tvorby plzeňský malíř Jiří Patera. Později si však uvědomil nebezpečí, které se skrývalo v nápodobě a vydal se vlastní cestou. Padesátileté narozeniny se rozhodl oslavit trilogií výstav. První část proběhla v galerii U bílého jednorožce v Klatovech, pokračování pak v Galerii Weytturm ve Straubingu. Na obou místech si návštěvníci mohli prohlédnout na padesát Sikových děl. Komornější závěr třídílného seriálu bude po celý říjen patřit prostorám ve Státní knihovně v Regensburgu. Vernisáž se uskuteční 5. října letošního roku. Pořadatelem akce je mimo jiné i město Regensburg.

S Václavem Sikou, vedoucím Galerie bratří Špillarů v Domažlicích, jsme si povídali v domku po jeho prarodičích, v ateliéru ve Starci.

Už při vstupu jsem si všimla dokonalých rodinných portrétů, to je vaše dílo?

Jistě. To je maminka a dcera.

Trochu mě to překvapilo. Vaše jméno je spojováno spíše s abstrakcí, nepopisným stylem, výřezem, někdy až ornamentem.

Portréty a krajinomalba byly na počátku mé cesty. Mám fotografickou paměť, nedělá mi potíže namalovat, co vidím. Pro mě je to ale odpočinek. Nemohl jsem do své práce dát fantazii ani nápad. Proto jsem začal s kresebnými zásahy do obrazové plochy. Nermaluji les, ale sled kmenů. Nermaluji moře, ale rytmus vln.

Laik však může vidět jen deset různých poskládaných čar. Ne každý abstrakci porozumí. Jedná se tedy pořád o krajinu?

Přesněji řečeno detaily krajiny. Vlnění, jiskry, které hází voda. Seskupení lístků na hladině, kamínky, bubláni na jezírku. Někdy

z těchto podnětů vzejdou rozsáhlé kompozice. Pracuji také na čtyřmetrových obrazech, které jsou složeny ze tří částí. Tryptychy. Poslední dobou tvořím i dvanáctidílné série na jeden motiv.

Zdánlivě působí vaše současná tvorba jako jednoduché umění. Geometrické útvary barevně laděné. Je to vážně tak snadné?

Snadné jsou právě ty portréty. Na rozdíl od nich tady musím myslet. Duševně mě vyjádření mého vidění vyčerpává, ale strašně mě baví. Člověk musí umět perfektně kreslit, aby mohl vytvářet něco dalšího. Mně časem přestalo stačit i malování, chtěl jsem zkusit něco jiného. S kolegou, který byl nesmírně manuálně a technicky zručný, jsme vyráběli trojrozměrné věci. Já vymodeloval nápad, on ho vyřezal ze dřeva. Nyní vytvářím barevné objekty sám z odřezků kvalitního dřeva. Znázorňuji tak prolínání,

Ořezaný kmen stromu v Družstevní ulici ve Kdyni, jak jej vidí Václav Sika.

preskupování, vrstvení. Imaginace a realita.

Kde berete nápady a náměty?

Les se dotýká mojí zahrady, chodím a dívám se. Většina obrazů je z okolí. Udělám si náčrtek, v ateliéru vytvořím kresebnou studii, pak barevnou, a na základě toho přistupuji k plátnu. Pak už nemám čas na experimenty, musím vědět, co chci dělat. Chodím totiž na osm hodin do zaměstnání. V ateliéru trávím jen soboty a neděle.

Některá vaše díla mi připadají jako řemeslná práce. Zdlouhavé, trpělivé vykreslování a zaplňování plátna. Mohl byste mít pomocníka, načrtnout mu skicu, systém, rozkreslit... a on by to dodělal? Vše by se urychlilo. (Smích).

To nejde. Obrazu by chyběl prožitek a myšlenka. Bez nich se dokonalá kompozice nevytvoří. Kromě toho práce s jehlovým štětcem se nedá naučit, s tím umem se člo-

věk rodí. Při výtvarné práci musíte cítit vytržení, nadšení.

Zmínil jste barevné ladění. Tak jako je poznat Sikův styl, rozeznají se i vaše barvy. Modrá, zelená, fialová. Jen výjimečně hnědá, hnědočerná.

To jsem měl zřejmě depresi. Každý člověk má hluboko v sobě svoji barvu. Když maluji zelenou, vím jistě, že se mi obraz bude líbit. U jiné barvy ten pocit nemám, a musím si na něj zvykat.

Budete hledat vedle malby a objektů ještě nějakou třetí cestu?

Loni jsem začal s počítačovou grafikou. Pomocí ní vytvářím velké grafické listy. Dokud ale nebudu mít kolekci, se kterou budu spokojený, nepůjdu s ní ven, nechci nic ukazovat. Budoucností se možná stanou videoinstalace.

V květnovém čísle časopisu Ateliér vyšel článek o vaší třídílné výstavě. To je obdivuhodné, protože je to jediný časopis v republice o výtvarném umění. Kolik podobných expozic u nás souběžně probíhá?

Kolem tří set. To, že se v tak odborné publikaci psalo o mé výstavě v Klatovech, navíc s barevnou fotografií, je výraz ocenění mé práce.

Sylvia Heidlerová

Turistická karta Šumava-Český les

Poznat krásnou krajinu, historii a zajímavá místa Šumavy, Pošumaví a Českého lesa a přitom cestovat pohodlně a ještě získat na vybrané služby výhodné slevy - to umožní zcela nový projekt: Turistická karta Šumava - Český les.

Turistická karta Šumava - Český les je individuální nebo rodinná a je časově omezena na 3 a 10 dní. Na tři dny zaplatí rodina 150 korun, individuální karta přijde na 80 korun. V případě desetidenní karty je cena rodinné karty 350 korun a individuální 200 korun. Distribuci karet budou zajišťovat informační centra, turisty atraktivní místa Šumavy a Českého lesa a zařízení zapojená do projektu.

Koupí karty každý získá barevnou publikaci s podrobným seznamem všech zapojených subjektů a výši slev. Jedná se o 95 zařízení - 35 hotelů, penzionů a restaurací, 21 muzeí a galerií, 10 sportovišť a 29 druhů služeb, které zkvalitní dovolenou - mimo jiné půjčovny kol, lodí a dalšího sportovního náčiní, cykloservisy, kosmetické služby, masáže, pneuservisy či odtahová služba. Slevy po předložení karty nabízí i řada podnikatelů na Kdynsku. Samotnou kartu si můžete koupit v infocentru ve Kdyni. (dp)

ODDÍL TURISTIKY V HLUBOKÉ

TJ Sokol Hluboká má obci již dlouhou tradici, dobré jméno a širokou členskou základnu. Nejznámější je místní oddíl stolního tenisu, ale existují i další. Na jaře roku 2003 bylo na členské schůzi rozhodnuto o zřízení oddílu turistiky. Vedením jsem byl pověřen já, zřejmě na základě svého zájmu o pěší a horskou turistiku a odsouzené civilní služby u Správy NP a CHKO Šumava, kde jsem si chození po horách, Šumavu a přírodu vůbec oblíbil ještě více. Tím tedy v Hluboké spatřil světlo světa zcela nový oddíl. Posláním bylo zorganizovat alespoň jednou do roka turistický výlet pro místní občany. Zpočátku jsem se obával, že nebude zájem, ovšem na všech akcích, které se uskutečnily, byla účast hojná. Často přijdou i občané nebydlící v Hluboké, např. ze Kdyně, Loučimi, Slavíkovice či Mrákova. Počet se pohybuje kolem čtyřiceti lidí.

A nyní bych čtenáře rád seznámil s akcemi, které se už uskutečnily, a uvedl plány do budoucna. Naše vůbec první akce se konala 23. srpna 2003. Objednaným autobusem jsme dojeli na Kvildu a vypravili se k pramenům národní řeky, řeky Vltavy, do míst,

vali směrem do civilizace, do obce Borová Lada, kde si mohli účastníci po občerstvení prohlédnout největší rašelinné jezíčko v ČR - Chalupskou slať. V Borové Ladě na nás také čekal autobus. Cestou zpět jsme ještě navštívili kostel v Dobré Vodě u Hartmanic se skleněným oltářem.

Na další výlet si zájemci museli rok počkat, konal se 21. srpna 2004. Tentokrát jsme vyjeli na Modravu. Cílem byla bývalá hájovna na Březníku, proslavená díky Klostermannovu románu *Ze světa lesních samot*. Zpočátku nám nepřálo počasí, drobně pršelo, ale to k nejdeštivějšímu místu Šumavy bezesporu patří. Přešli jsme Cikánskou slať a zájemci o delší túru si přidali ještě dvě naučné stezky, věnované místní flóře a fauně, ale hlavně obnově lesa po obrovské kůrovcové kalamitě, kterou byla právě tato oblast silně postižena. V hájence na Březníku jsme si prohlédli expozici věnovanou spisovateli K. Klostermannovi, využili místní pohostinství a kochali se výhledy do překrásného Luzenského údolí. Podél Modravského potoka jsme došli zpět na Modravu, na zpáteční cestě se ještě krát-

v údolí Úhlavy, odkud jsme stoupali k jedinému šumavskému vodopádu Bílá strž, dále pak přes Stateček na vrchol Velkého Ostrého (1 293 m n.m.), ležícího již na bavorské straně Šumavy. Kdo chtěl, mohl navštívit kousek dál ležící Malý Ostrý, na Velkém pak ochutnat bavorské pivo ve vrcholové chatě a vychutnávat čarokrásné výhledy do českého i bavorského vnitrozemí. Cestou zpět se skupina rozdělila, část se vrátila na výchozí nádraží, odkud se vlakem vrátila domů. Druhá část (byli jsme celkem tři - já, Jan Havlíček a Vašek Heidler) se vydala pěšky až do Hluboké. Pochod jsem nazval „hlubocká padesátka“, neboť celková délka trasy činila 50 km. Prošli jsme pod vrcholy Lovečňá a Lomničky, přes bývalou osadu Zadní Chalupy, dále pak přes Svatou Kateřinu, Fleky, Červené Dřevo, Liščí, Orlovici a Chodskou Lhotu až do Hluboké. Myslím, že takový výkon a námaha určitě stojí za pochvalu, proto zúčastnění získají od TJ Sokol Hluboká na památku diplomy. Tímto jim rovněž děkuji za účast a skvělý výkon.

Další akci plánuji zhruba na druhou polovinu srpna, tentokrát do jižní části Šumavy, kde turisté uvidí naši největší přehradu Lipno, Schwarzenberský plavební kanál, Plešné jezero, památník spisovatele Adalberta Stiftera na jezerní stěně, navštíví nejvyšší vrchol české části Šumavy - Plechý, naše nejvýše položené rašeleniště (Rakouská louka), Trojmezí (společný bod ČR, SRN a Rakouska), Třístoličník, zaniklou osadu Nové Údolí atd. Samozřejmě bude opět existovat více variant (dle délky trasy), aby si každý mohl zvolit tu, která bude nejvíce odpovídat jeho možnostem. Takto byly plánované i předchozí akce s ohledem na různý věk a tělesnou kondici účastníků. Do budoucna bych rád zorganizoval výlet do oblasti Českého lesa, kde se nachází řada krásných míst, zajímavá příroda i památky. Pevně doufám, že zájem o akce organizované hlubockým Sokolem nebude klesat, a že i v dalších letech budu moci svým spoluobčanům ukázat nezapomenutelná místa, která je okouzlí a dovolí zapomenout na starosti všedního dne, místa, kde člověk přírodu vnímá všemi svými smysly.

*Mgr. Václav Vogeltanz,
vedoucí oddílu turistiky
TJ Sokol Hluboká*

Pohled z vrchu Velký Ostrý.

kteřá byla dlouhá léta uzavřena očím veřejnosti. Odtud jsme přes vrchol Stráž (Poštovní hora) došli na místo dnes již zaniklé osady Bučina, která bývala v dobách první republiky naší nejvýše položenou osadou. Kdo chtěl, mohl se vrátit přímo na Kvildu pravidelným autobusovým spojem (jezdí jen o prázdninách), ostatní pokračovali podél státní hranice na místo další zaniklé osady Knížecí Pláně, kde si mohli prohlédnout starý opravený německý hřbitov a kříž na místě zničeného kostela. Všechny okouzila zejména krajina v okolí, částečně využívaná k pastvě, částečně zcela opuštěná a ponechávaná svému přirozenému vývoji. Z Knížecích Plání jsme pokračo-

ve zastavili u šumavské geologické expozice na Rokytě.

Zatím poslední výlet, trochu výjimečný, jsme uskutečnili 21. května 2005. Tentokrát šlo o náročnou turistiku, počet účastníků byl nižší, a proto jsme jako dopravní prostředek zvolili vlak. Dojeli jsme do stanice Hamry - Hojsova Stráž, prošli malebnou roztroušenou osadou Hamry

Kdyňsko, informační zpravodaj, vydává Sdružení obcí Kdyňska. • Odpovědná redaktorka Sylva Heidlerová, tel. 602 168 171 • Adresa redakce: Synagoga Kdyně Infocentrum, Masarykova 12, Evidence periodického tisku u ministerstva kultury pod číslem MK ČR E 15943 tel. 379 734 385 • mail: heidlerova@tiscali.cz, infocentrum@kdyne.cz. Uzávěrka příštího čísla je 10. srpna 2005 • Tisk: TYPOS, tiskařské závody, a.s., Nádražní 473/3, tel. 376 375 711, fax 376 375 713, e-mail: typos-kt@iol.cz, www.typos.cz

KOLOVEČ A JEJÍ HISTORIE

Obec Koloveč leží 15 km severovýchodně od Domažlic.

Název obce vznikl podle pověsti, kdy zde jeden český kníže ztratil kolo od svého vozu. Vesničané kolo a vůz knížeti opravili a od těch dob je obec nazývána Koloveč. Od 16. stol. se zlaté kolo na modrém štítu používá i v městském znaku.

První dochované zprávy o Kolovči se vztahují k r. 1197, kdy pražský biskup Jindřich Břetislav daroval ves klášteru premonstrátů v Doksaněch. Ves zůstala v majetku kláštera až do husitských válek, pak se zastavila místní šlechta. V r. 1589 získali ves Žákavcové ze Žákavy a vystavěli v blízkých Srbicích renesanční zámek. Od r. 1615 byly povoleny od císaře Matyáše týdenní a výroční trhy. Za třicetileté války byl městy Koloveč značně poničen a polovina usedlostí zůstala opuštěná. Ochuzené panstvo přešlo v r. 1664 na Kunatu hraběte z Bubua. Později, r. 1711, zakoupili zadlužený statek s okolními vsi Černínové, kteří jej připojili k chudeničkému panství a vládli mu až do konce feudalismu.

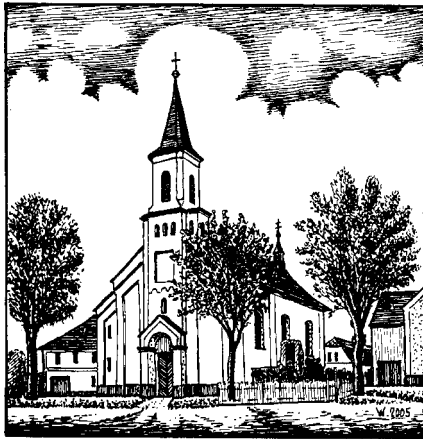
Městečko Koloveč postihlo několik velkých požárů. V r. 1663 a v r. 1729 shořel kostel, fara, škola a současně i archiv na radnici, v r. 1909 shořelo 21 chalup.

Obyvatelé městečka Kolovče se zabývali hlavně hospodářstvím, ale ponejvíce hrnčičstvím, které v 18. a 19. století dosáhlo největšího rozmachu. Mezi nejvýznamnější hrnčičské rodiny patřila rodina Kašů. Poslední její hrnčič J. Kaše věnoval své výrobky i nářadí domažlickému muzeu. Tradici řemesla stále udržuje Rudolf Volf, který se svojí rodinou vyrábí kolovečskou keramiku s rezným střepem zdobenou jednoduchým dekorem. Navíc je s Kolovčí spojena historie sirkařství a pletárenství.

Nejnámější atrakcí Kolovče je zázračný mlýn, jehož pověst vznikla na počátku 19. století.

Tehdy na vrchu Hájích pracoval starý větrný mlýn. Protože v Kolovči chyběla voda, která

pohání vodní mlýny, museli sedláci jezdit ke vzdáleným mlynářům. K větrnému mlýnu chodili jen staré báby a chalupníci. Vznikla tak posměšná pověst o mlýnu ve kterém je možné přemlít staré báby na mladá děvčata. Pověst přešla na lidovou zábavu a v letních měsících

Kresba kostela Panny Marie

do pojízdného zázračného mlýna vcházejí staré báby a vycházejí mladá děvčata.

Mezi památné stavby patří kostel Panny Marie, který stojí uprostřed obce. První historické zmínky pocházejí ze 16. století. V r. 1729 kostel vyhořel a po šesti letech byla dokončena jeho barokní přestavba. Roku 1868 byla svatyně rozšířena, po deseti letech byla vystavěna i věž. Zařízení kostela je novodobé, před ním se nachází socha sv. Jana Nepomuckého z r. 1776.

Další významnou stavbou je radnice. Stará radnice vyhořela pro velkým požáru městečka v r. 1729. Tehdy shořely nejstarší listiny i celý městský archiv. Budova se opravila jen provizorně, až v letech 1826 až 1830 byla vystavěna radnice nová s věžičkou a hodinami. V roce 1929 byla věž snížena a dnes je budova využívána jako obecní knihovna.

Václav Wenninger

O vodácké tábory je velký zájem.

Novinky ze Safíru

Na stránkách Kdyňska se budete pravidelně setkávat také se zprávami z činnosti Pionýrské skupiny Safír ze Kdyň. Dnes přinášíme první střípek z pestré mozaiky činností, které kdyňští pionýři provozují.

Pohádkový les

Nepřehlédnutelnou a dalo by se říci, že již tradiční akcí pro děti ze Kdyň a blízkého okolí je každoročně Pohádkový les.

Ten letošní proběhl první červnovou sobotu. Zúčastnilo se ho více než 250 dětí - většinou v doprovodu rodičů. Na lesní cestě děti potkávaly postavy ze současných i starších pohádek - např. večerníčka, šmouly, teletabís, Dlouhého, Širokého a Bystrozrakého, několik postavíček z Mrazíka, včelku Máju a spoustu dalších. U každé pohádky musely děti splnit nějaký úkol. Pokud se jim to podařilo, dostaly klíč k pokladu. Poklad našly na konci cesty na Rýzंबरku a převzaly ho od rytířů v dobových kostýmech. V prostorách zříceniny hradu se pak děti mohly svést na koni a spolu s rodiči si mohli opět buřty nebo využít zdejší rozhledny. Dopoledne sice vydatně pršelo ale úderem druhé hodiny, kdy celá akce začínala, déšť ustal a k večeru dokonce vykuklo sluníčko.

Den otevřených dveří na loděnici

V rámci pionýrské skupiny Safír působí také několik vodáckých oddílů. S jejich činností se mohli poslední květnovou sobotu seznámit účastníci dne otevřených dveří v loděnici u rybníka Bílka. Děti a jejich rodiče si zde mohli prohlédnout vybavení loděnice a pod dohledem zkušených instruktorů si vyzkoušeli ovládání lodi na klidné vodě. Ačkoliv k tomu parné počasí přímo vybízelo, nikdo se na lodi nepřevrátil a všichni účastníci se bez úhony vrátili zpět ke břehu.

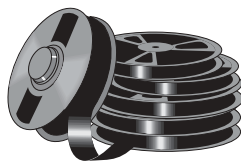
Tábory

Stejně jako v loňském roce i letos pořádá PS Safír pět letních táborů. Zúčastní se jich více než 270 dětí. V červenci to budou dva tábory na naší táborové základně v Plichticích u Hnačovského rybníka. Počátkem srpna proběhnou souběžně další dva tábory - tentokrát s vodáckým zaměřením. První z nich je určen zejména pro menší děti a vybrali jsme pro něj řeku Otavu. Na děti zde kromě klasického táborového programu čeká také výuka jízdy na lodi a několik kratších výletů po řece. Pro větší děti je určen putovní vodácký tábor. Ten v letošním roce zavítá na řeku Ohři. Ve druhé polovině srpna pořádáme táborovou školičku, která je pouze týdenní a je určena i pro děti z prvních a druhých tříd. Tomuto faktu je pak podřízen program a denní řád tohoto tábora. Ostatní tábory trvají 14 dní.

V příštím čísle Kdyňska začneme představovat jednotlivé oddíly a podíváme se na akce, které jsou pro vaše děti připraveny na září a říjen.

Hezké a slunečné prázdniny vám i vašim dětem přejí vedoucí z PS Safír

Kino Kdyň

červenec a srpen

Červenec

- 1.- 2. 7. Pád třetí říše (SRN) 20.00
- 5.- 6. 7. Korsický případ (Francie) 20.00
- 8.- 9. 7. Skřítek (ČR) 20.00
- 12.-13. 7. Rychlý stripes (USA) 17.00
- 12.-13. 7. Star Wars epizoda 3: Pomsta sithů (USA) 20.00
- 15.-16. 7. Kameňák 3 (ČR) 20.00

19.-20. 7. Kruh 2 (USA) 20.00

22.-23. 7. Constantine (USA) 20.00

od 26.7. do 13. 8. DOVOLENÁ

Srpen

- 16.-17. 8. Sluneční stát (ČR) 20.00
- 19.-20. 8. Království nebeské (USA) 20.00
- 23.-24. 8. XXX: Nová dimenze (USA) 20.00
- 26.-27. 8. Válka světů (USA) 20.00
- 30.-21. 8. Román pro ženy (ČR) 20.00

Kulturní, společenské a sportovní akce

ČERVENEC

2. 7. Spáňov, VIII. setkání harmonikářů, 14.00, v přírodním amfiteátru za místní hospodou. Ve Spáňově se každoročně sejde na 30 harmonikářů, kteří přilákají sedm stovek posluchačů. Celým programem tradičně provázejí manželé Renata a Josef Pospíšilovi.

Harmoniky ve Spáňově v roce 1997 zahájil zakladatel Vašek Kupilík

2. 7. Libkov, V. ročník soutěže couvání traktorů s vlekm o putovní pohár starosty, 17.00. Couvá se 400 metrů kolem návsi. Pro prvních šest soutěžících chystá obec spolu s místními hasiči peněžní odměny. Klání se zúčastní dvojnásobný vítěz a držitel traťového rekordu Zdeněk Rubáš. K poslechu i k tanci na parketu hraje klatovská skupina Pilouni.

2. 7. Němčice, koupaliště, večer s hudbou, sousedským povídáním a tancem

2. 7. Rýzmberek, historický šerm, skupina "Páni z Rýzemberka"

2. 7. Pocinovice, Turnaj v kopané - memoriál Josefa Veseláka, 9.00, sportovní areál. TJ Sokol Pocinovice zve širokou veřejnost a ostatní fotbalové kluby.

2. 7. Všeruby, Memoriál Josefa Reischla a Václava Langhanse (Čábuše a Firy) 10.00. Pochod se opakuje každý rok jako vzpomínka na bývalé kamarády a obyvatele Všerub. Na trase si účastníci mohou opéci vuřty a v cíli se občerstvit i posedět s kamarády. Bližší informace z plakátů či na obecním úřadě Všeruby.

4. 7. Kdyně, Trojkonzert na trojmezí, 19.30, Kostel sv. Mikuláše, účinkují: L. Baarová - flétna, J. Niederle - klavír, the Baarova Orchestra (mezinárodní sdružení mladých hudebníků)

5. 7. Kdyně, III. ročník Bike krosu o pohár města, přihlášky od 10.00 do 12.00 hodin na parkovišti pod Korábem směr Mezholezy. Závodů v kategoriích: žáci, muži, ženy, veteráni. Startovné: Dospělí 80, mladší 40, nejmladší 20 korun. Město Kdyně věnuje pohár vítězi v hlavním závodě mužů.

7. 7. Kdyně, Léto s dechovou hudbou Oty Hllera, náměstí

9. 7. Pocinovice, 125. výročí založení sboru dobrovolných hasičů. Dopoledne - položení věnce na místním hřbitově k uctění památky všech bývalých hasičů, kteří se výročí nedožili. Den otevřených dveří v místní hasičské zbrojnici.

Odpoledne - od 13 hodin námětové cvičení na návsi, výstava techniky. Od 14.00 hod vysvěcení nového praporu v místním kostele, průvod obcí. Následuje krátké zhodnocení činnosti a ocenění členů, volná zábava. K poslechu hraje Domažličanka. Hasiči zvou širokou veřejnost k nahlédnutí do činnosti sboru za uplynulé období.

16. 7. Kdyně, 1. ročník závodů v plavání neregistrovaných mužů a žen na 50 m volným způsobem, koupaliště Hájozna. Soutěž proběhne ve dvou kategoriích: 15-18 a 19-25 let. Přihlášky zasílejte na adresu:

Mikuš Michal, Na Koželužně 616, Kdyně nebo se přihlašte v den závodu. Startovné: mladší 50, starší 80 Kč. Nebuďte líní a přijďte si zasoutěžit o nejrychlejší žabu či žabáka roku 2005.

16. 7. Kdyně a okolí, výprava Všerubským průmyskem, 12.00. Sraz je na autobusovém nádraží. Trasa: Všeruby, Studánky, Bělohrad, Kout na Šumavě, přibližně 9 km. Pořádá Klub českých turistů

16. 7. Kdyně, Léto s dechovou hudbou Horalkou

17. 7. Svatá Markéta, pout', 10.00 mše, kaple na kopci mezi Libkovem a Dlažovem

23. 7. Všeruby, VII. ročník Všerubský železný muž, 12.00. Start u autobusové zastávky ve Všerubech. Zúčastnit se mohou nejen muži, ale i ženy. Závodníky čeká 300 m plavání, 25 km jízdy na kole a 4,5 km běhu. V cíli bude pro závodníky připraveno malé občerstvení a samozřejmě dobrá muzika. Všichni sportovci, nadšenci a odvážlivci jsou srdečně zváni.

31. 7. Tanaberk, pout', 14.30 mše

31. 7. Pocinovice, pout', 10.30 mše

SRPEN

6. 8. Chodská Lhota, Turnaj starých gard, hřiště

6. 8. Brnířov, 22. Brnířovský pařez, 15.00

Závodí se v triatlonu u rybníka. Nutné je přeplavat, objet na kole a oběhnout náves, a to vše v legrančních úborech a dřevácích na nohou. Závěrečná disciplína je velmi neobvyklý hod pařezem. Udatní vítězové si odnesou vypalované medaile, zhotovené z břízy. První tři nejlepší soutěžící pak budou moci vyzvednout nad hlavu pařezy. Během her a ještě i po nich hraje kamarád Ben (Čechošvýcar) na klávesy. Volná zábava bude před hasičským klubem na návsi. Brnířovští hasiči spolu s místním klubem žen zvou kamarády Brnířova a dobré nálady.

6. 8. Kout na Šumavě, hasičská soutěž Západočeská liga, 13.00, stadion. Pořádá sdružení dobrovolných hasičů Kout na Šumavě.

13. 8. Pocinovice, taneční zábava Brutus, 20.00 hod. Koncert na otevřeném tanečním parketu ve sportovním areálu. Pořádá TJ Sokol Pocinovice.

20. 8. Koloveč - mletí bab, přírodní areál ve staré cihelně.

Program: 12.30 Chodský soubor Mrákov,
14.30 Lidová hra Divotvorný mlýn

20. 8. Kdyně, Léto s dechovou hudbou Bayerisch - Böhmische Feierabend Musikanten
19.30 lidová veselice hudba Vrchovanka

27. 8. a 28. 8. Kdyně, závody minikár 7.00-18.00 hod.

Závod se koná na silnici č. 184/II v úseku křižovatka pod Korábem se silnicí č. 18413/III - Kdyně. Pořádá ÚAMK Horšovský Týn.

27. 8. Kdyně, Léto s dechovou hudbou, náměstí

28. 8. Chodská Lhota, Koncert skupiny Pilouni,
Lomeček

KDYŇŠTÍ MUZIKANTI

Sestaveno z „archivu rodáků“ a Hudebního místopisu Domažlicka.

Od nepaměti, v době, kdy neexistovalo rádio ani televize, si naši předkové vyplňovali volné chvíle hlavně muzicírováním. Toto odvětví provozovali různí hudebníci při slavnostech, bálech, koncertech a dalších kulturních příležitostech. Nejstarším známým je kdyňský rodák Jan Sauer (*16.2.1710, + ?), který byl později členem jezuitského řádu v Uherském Hradišti. Roku 1765 se ve Kdyni uvádí jako dobrý kantor - hudebník Jan Fechtner. Další zprávu přináší až 17. 4. 1843 list Bohemia, který uvádí, že v té době vyučoval ve Kdyni hudeb houslista Antonín Sartor (nebo Sarkov), žák Moliguierův, rodák z bavorského Ulmu. Podle zprávy z 20. 9. 1846 koncertoval ve Kdyni mladý Jindřich Deanne, syn feditelky kdyňské přádelny, před svým studiem ve Vídni. V letech 1851- 5 studoval na pražské konzervatoři hru na lesní roh kdyňský rodák Karel Weber. Ze kdyňských varhaníků první pol. 19. stol. se připomíná kolem r. 1801 Václav Jiříkovic a jeho pozdější nástupce Jiří Hofmann.

V začátku 60. let 19. stol. vzniká při tělocvičné jednotě Sokol ve Kdyni hudební soubor, který osvěžoval divadelní ochotnická představení hudebními vložkami. Po r. 1890 tvořili tuto skupinu hudebníci: Heliodor Chlad, Karel Schöň, František Schöň, Antonín Mach, Petr Chlad, Jakub Toner a Josef Chlad.

V začátku 20. stol. byl kdyňským varhaníkem řídící učitel František Housar /regenschori/. V této funkci setrval pravděpodobně až do r. 1915, kdy jej vystřídal řídící učitel František Procházka. Dalšími varhaníky byli: p. řídící Holý, Karel a Bartoloměj Hrubý (z Kouta), sourozenci Ladislav a Ela Hrubých ze Kdyně. Následně působila jako varhanice Jaroslava Štěpánková (1920 - 2002), dále Stanislav Uřídil a od r. 1968 do současnosti Jaromír Tesař.

Na jaře roku 1909 se ve Kdyni ustavil zpěvácký spolek Jindřich Jindřich, s mužským sborem a sbormistrem s již zmíněným Františkem Procházkou a sborem ženským se sbormistrem Janem Paroubkem, ten byl později znám i jako domažlický výtvarník. V počátcích měl sbor až 60 aktivních členů. Náměstkem sbormistra byl houslový virtuóz, soudní oficiál Tomáš Čáp. V lednu 1913 sbor uskutečnil dvě pěkná představení Blodkovy operetní aktovky V studni, kde účinkovali Dr. Jaroslav Štěpánek, E. Tschida, M. Braunová, Ela Kreslová-Musilová, aj. Na klavír hrál J. Jindřich. Ve válečných letech se činnost sboru zastavila a byla obnovena až na jaře 1918.

V období mezi válkami byl jednou z nejvýraznějších postav hudebního života na Kdynsku František Xaver Procházka (6. 2. 1878 Domažlice - +17. 5. 1951 Praha). Hrál dobře na housle, klavír a varhany. Psal hudbu k ochotnickým divadelním představením, k dětským besídkám i k sokolským cvičením.

Ve 20. létech minulého stol. se ustavilo salónní kvarteto v obsazení František Procházka - klavír, Josef Steiner a Alexandr Müller - housle a Karel Roubal - violoncello. Repertoár tvořily směs z oper Carmen, Prodaná nevěsta, Hubička, Eugen Oněgin, Ouvertury, šansony, taneční skladby, Kmochovy pochody a o Silvestrech písně z Červené sedmy. Tento soubor hrál v sokolovně v sobotu večer, kde bylo promítáno bio, a svojí hudbou doprovázel němé filmy. Toto hudební těleso sedělo za kulísou papírového hradního cimbuří, jež postavil L. Šafránek pod jeviště.

Kolem r. 1924 byl ve Kdyni činný salónní orchestr (smyčce, klavír a některé dechové nástroje). Jeho členy byli učitelé a hudebníci z Chladovy - Sakurovy kapely. Dechový soubor vedl již před 1. svět. válkou kapelník Josef Chlad a po něm jeho bratr Václav Chlad. Dalším vedoucím souboru byl v 1920 - 36 klarinetista Antonín Schöň st., po jeho smrti Josef Strnad (do r. 1939) a pak Bohumil Ludvík. Tato kapela byla čtrnáctičlenná s obvyklým obsazením žesťů a klarinetů.

Již od roku 1912 byl ve Kdyni oblíben Ludvíkův šraml. Členy tohoto souboru byli Jindřich Ludvík (listonoš - Morava - odtud také název „Moravové,“) - harmonika, syn Bohumil Ludvík (holič) - housle, bratr Jindřich Ludvík - housle, kytara, Karel Roubal - housle a Josef Strnad (studnař) - trubka. Doplněval je případně vozemouch. Hráli často v neděli odpodne v Koutě ve Chlebečkově restauraci U nádraží. Jejich repertoárem byly

především lidové chodské písně. Tento soubor účinkoval také na Zámečku, na Kobyle, na Rýzemberku i v zahradní restauraci na Hájovně.

Zajímavou postavou v hudebním dění Kdyňska byl od r. 1919 nájemce restaurace Bílý Lev Theodor Uhlíř (1877 - 1946). Po svém příchodu do Kdyně sestavil známé amatérské Orchestrální sdružení. To se postupně rozrůstalo od několika muzikantů až do velikosti 30 členů. Mezi muzikanty patřili František Chlad (truhlář) - kontrabas, Bohumil Chlad, Antonín Schöň, (učitel) a Karel Jelínek - housle, klavír, p. Šup a Josef Haas st. i ml. - lesní roh, Jindřich Ludvík (listonoš) - kontrabas, Václav Ludvík, p. Adler, Josef Steiner (obuvník) a Antonín Müller - viola, Marta Trambová, provd. Úblová - klavír. P. Seidel z Kouta a František Halada - klarinety, Rudolf Jelínek - flétna, Bohumil Ludvík (holič) - housle, kontrabas a tympány, p. Schamberger a Strnad a Karel Polanský - trumpet, František Hofmeister - kontrabas a jako student s tímto orchestrem také hrával Jaroslav Kaufner - housle. Tento orchestr se ve Kdyni udržel až do Uhlířova odchodu do Plzně v r. 1936. Těleso svou úrovní značně převyšovalo vše, co v té době bylo možno na Domažlicku v amatérském provedení slyšet. V širokém repertoáru byly zastoupeny Smetanovy skladby, např. Má vlast, díla klasiků Haydna, Mozarta, Beethovena, aj. V repertoáru byly pochopitelně i populární směsi z českých a světových oper a operet: Weberova zpěvohra Čarostřelec, opereta Krásná Helena od J. Offenbacha, Mamzell Mitouche od Florimonda Ronger-Hervého a Krásná Galeta od Franze Suppého. Posledním vystoupením tohoto sdružení bylo Sedm slov Kristových od Haydna před odchodem p. Uhlíře do Plzně. Theodor Uhlíř také sestavil smyčcové kvarteto, které hrálo komorní hudbu. Bylo v tomto sestavení: Maxmilián Karas (učitel) - housle, Josef Steiner (1896 - +1950) - housle. František Procházka - viola a Bernard Vaniček - violoncello. Jiný kvartet mladých hudebníků hrával v kině - klavír, Václav Ludvík - 1. housle, František Chlad - 2. housle a Karel Roubal - violoncello (viz foto z r. 1925)

Rudolf Šlajer Pokračování přístě

TYPOS TISKÁŘSKÉ
ZÁVODY A. S.

závod 4 Klatovy

Nádražní 473/3, 339 01 Klatovy

tel.: 376 375 711, fax: 376 375 713

obchodní zastoupení Domažlice

Břetislavova 88, 344 01 Domažlice

tel./fax: 379 722 378

**20. 8. Koloveč - mletí bab
přírodní areál ve staré cihelně**

Otevření cyklotrasy Praha - Plzeň- Regensburg

Sdružení obcí Kdyňska ve spolupráci s mikroregionem Radbuza slavnostně otevřelo úsek nově vyznačené mezinárodní cyklotrasy, který protíná jejich společná území. Cílem cyklistů z bavorského Eschlkamu, partnerské obce města Kdyně, i z Dobřan byla stará pískovna v Kolovči, kde se v poledne 11. června sešly čtyři stovky nadšenců. Několikatýdenní přípravy a organizace, jež zajišťovala firma AgAkcent, tak vyústily v příjemné, vydařené odpoledne, které si místní protáhli až do pozdního večera.

Oba starty, v Dobřanech i v Eschlkamu, provázal 11. června silný déšť. Osmdesát bavorských cyklistů ho však nedbalo, vzdorovalo mu i při strmém stoupání do vrchu nad Kdyní.

Malá hospůdka na Podzámčí ukryla cyklisty před průtrží mračen. Venku zbyla jen opuštěná kola.

Porada skupinky z Němcic v čele se starostou Zdeňkem Bosákem. Liják je neodradil, společně a statečně šlapali do Kolovče.

Německé cyklisty přivítal a české pozdravil v Kolovči starosta Eschlkamu Josef Kamermaier.

Ani Černíkovští nezůstali pozadu. Jejich starosta Jaroslav Šlachta si udržel úsměv před startem, v cíli, i v hospodě. Vůli ale prokázali i jiní jeho kolegové, které snímek nezachytil. Příkladem je starosta Brnířova Václav Valečka.

Cíl pod transparentem Sdružení obcí Kdyňska poskytl řadu požitků. Kromě jídla, pití a hudby to byl aerobic v podání formace půvabných děvčat, kterou vede Jana Schambergerová ze Kdyně.

(sh)